

hvorefter konsumtion ikke indtræder, hvis der foreligger særlige grunde, en speciel betydning.

I henhold til artikel 81, stk. 2, bliver der tillige tale om konsumtion, når produktet er bragt i omsætning, ikke af patenthaveren, men af en med ham økonomisk forbundet virksomhed eller lignende, der er indehaver af et nationalt patent i en anden stat på samme opfindelse.

Som i artikel 46, stk. 1, sidste punktum, om tvangslicenser vedrørende fællesskabspatenter, gøres det i artikel 81, stk. 3, klart, at omsætning af et produkt på grundlag af en tvangslicens til udnyttelse af et nationalt patent hverken skal opfattes som en omsætning hidrørende fra patenthaveren, fra en med ham økonomisk forbundet virksomhed eller lignende, eller som sket med patenthaverens samtykke.

I henhold til artikel 86, stk. 3, gælder artikel 81 for europæiske patenter, der udstedes i den overgangsperiode, hvor disse kan meddeles, sideordnet med fællesskabspatenter.

Bestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 4, 2. punktum, indfører reglen i artikel 81 i dansk patentlovgivning, som grundlag for international konsumtion af nationale patenter inden for de europæiske fællesskaber.

Bestemmelsen i § 3, stk. 4, vil først kunne sættes i kraft, når Fællesskabets Patentkonvention er i kraft, jfr. lovforslagets § 2 og bemærkningerne her til.

Sideordnet med udviklingen af retsregler og retspraksis med hensyn til den internationale anvendelse af patentrettigheder set i forhold til Fællesmarkedstraktatens regler om frie varebevægelser er disse rettigheder genstand for regulering i kraft af traktatens monopolretlige bestemmelser og de tilsvarende nationale regler. I sidstnævnte henseende har monopoltilsynet bl. a. udtalt følgende:

»Det har stede været monopoltilsynets opfattelse, jfr. herom tilsynets tidligere nævnte udtalelse af 29. maj 1964, at udnyttelsen af en konkurrencebegrænsning, der har sit grundlag i patentretten, er omfattet af monopolloven og underkastet tilsyn i henhold til denne. Det er dog klart, at indgreb i medfør af monopolloven – og muligvis prislovgivningen – over for urimelige virkninger af patentrettens udøvelse må ske under hensyntagen til de samfundsmæssige hensyn, der begrunder den ved et patent opnåede legale eneret. Monopoltilsynet kan således ikke gribe ind i selve patentretten, men kun over for patentrettens urimelige udøvelse, som skyldes patenthaverens egen udnyttelse af patentet eller den udnyttelse, der sker ved udstedelse af licens til tredjemand. Ifølge monopollovens § 11

påhviler det monopoltilsynet at gribe ind over for konkurrencebegrænsningers urimelige virkninger i henseende til priser eller forretningsbetingelser eller vilkårene for erhvervsudøvelsen.

Hvad der ligger i selve patentretten, er dog langt fra afklaret og er stadig genstand for nærmere prøvelse ved domstolene i andre lande (f. eks. Sverige) og i EF. De seneste års udvikling er gået i retning af snævrere grænser for, hvad der forstås ved selve patentretten, hvorved monopol- og prislovgivningen i videre omfang end hidtil antaget vil kunne bringes i anvendelse over for patentrettens udøvelse.

Udviklingen i andre lande og på internationalt plan vil også få indflydelse på danske forhold, og den øgede begrænsning af konkurrencen, der vil følge af de foreslåede ændringer af patentloven, vil skærpe nødvendigheden af, at monopoltilsynet gør brug af sine beføjelser i henhold til monopol- og prislovgivningen over for en urimelig udøvelse af patentretten.«

I stk. 5, nr. 1, er der fastsat, at eneretten ikke omfatter handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den patenterede opfindelse. Bestemmelsen svarer til art. 31 b i Fællesskabskonventionen.

I stk. 5, nr. 2, er indføjet en bestemmelse om, at eneretten ikke omfatter tilvirkning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel.

Reglen skal ses i sammenhæng med, at det hidtil gældende forbud mod produktpatent på kemiske forbindelser, herunder lægemidler, ophæves. Et apotek skal således kunne fremstille et lægemiddel ifølge en recept uden derved at risikere at begå patentkrænkelser. Det bemærkes, at kun tilvirkning, som sker i anledning af en for en bestemt person udfærdiget lægerecept, er undtaget fra eneretten. Reglen svarer til Fællesskabspatentkonventionens artikel 31 c.

Til nr. 4. (§ 6).

Ifølge gældende lovs § 6 kan handelsministeren bestemme, at ansøgning om patent på en opfindelse, som tidligere er angivet i en ansøgning om beskyttelse uden for riget, i forhold til bestemmelserne om nyhedshinder og opfindeshøjde (§ 2) og forbenyttelsesret (§ 4), efter begæring skal anses som indleveret samtidig med sidstnævnte ansøgning. De nærmere regler om prioritet findes i §§ 9–12 i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 481 af 20. december 1967 (patentbekendtgørelsen).